

5.000 dies de PP

1995

JULIOL AGOST SETEMBRE OCT. NOVEMBRE DESEMB. GENER FEBRER MARÇ ABRIL MAIG JUNY JULIOL

4 de juliol del 1995

Eduardo **Zaplana** jura el càrrec de president valencià després d'haver arribat a un acord de legislatura amb Unió Valenciana. L'entesa, coneguda com "**pacte del pollastre**", se signa al despatx de Federico Félix, cap de l'empresariat valencià i propietari d'una empresa de pollastres.

1995

22 de desembre del 1995

Un decret de la Conselleria de Cultura **deshomologa els títols de Filologia Valenciana i els de Filologia Catalana**, motiu pel qual deixen de ser vàlids, al País Valencià, els títols expedits al nord del riu Sénia. El decret, amb continuades sentències en contra del Tribunal Suprem i del TSJCV, continua essent plenament vigent. Un mestre valencià pot impartir classes a Catalunya, però un de català ho té força més difícil al sud.

13 d'octubre del 1995

El marit de la **trànsfuga socialista Maruja Sánchez** -gràcies a la qual Zaplana va arribar a l'alcaldia de Benidorm, el seu trampolí a la presidència del PP valencià- passa a treballar de bomber per a la Diputació alacantina. Sánchez ja havia estat situada d'assessora a l'ajuntament benidormí, on no ha deixat d'exercir la seua activitat, i el fill de tots dos acabà essent contractat com a auxiliar de Canal 9, l'any 1999.

3 d'abril del 1996

Jesús **Sánchez Carrascosa**, ex-cap de campanya de Zaplana i espòs de la directora de *Las Provincias* d'aleshores, María Consuelo Reyna, és nomenat **director de Canal 9**. Amb ell arriba una allau de llistes negres de personal, es contracten a dit redactors d'informatius... I es parla obertament de la intenció de **privatitzar** l'ens públic de ràdio i televisió. L'oposició de CCOO, que porta el cas als tribunals, evita que la mesura es concrete.

1999

NOVEM. OCTUBRE SETEMB. AGOST JULIOL JUNY MAIG ABRIL MARÇ FEBRER GENER

2000

31 de maig del 1999

El director de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), José Vicente **Villaescusa**, ratifica que "**l'única eixida possible**" al deute que arrossega l'ens públic valencià és de **privatitzar-la**, com d'una altra banda ja preveia el programa electoral del PP valencià, el 1995. Els treballadors del centre es manifesten reiteradament, una repulsa que contrasta amb la poca vehemència amb què críquen la notable **manipulació** dels informatius.

14 de gener del 1999

La consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació, Maria Àngels **Ramon-Llin**, **dimiteix el càrrec a causa de la greu crisi interna de la regionalista Unió Valenciana**, tot assegurant que UV "navega a la deriva". Al rerefons, la **fagocitació** de l'electorat i de bona part de quadres dirigents d'UV per part del PP. Un camí que els ha facilitat ser avui absolutament **hegemònics** al centre-dreta.

23 de setembre del 1999

Ex-cap de premsa a Benidorm, ex-diputada del PP i ex-sots-secretària de Presidència amb Zaplana, **Genoveva Reig accedeix a la direcció de Canal 9 sense abandonar la manipulació informativa** posada en pràctica en temps de Sánchez Carrascosa. S'hi estigué fins el setembre del 2004, quan dimití el càrrec. Amb ella a Canal 9 i Zaplana de ministre de Treball, aquest eixia més a la pantalla autonòmica que no Francisco Camps.

1 de gener del 1999

Posada en funcionament de l'**Hospital de la Ribera, un centre pioner i que marcarà la resta de governs del PP**. La construcció és sufragada amb diners públics, però la gestiona l'asseguradora Adeslas (el 51%), les dues grans caixes valencianes -Bancaixa i CAM- i les empreses immobiliàries ACS-Dragados i Lubasa. El "**model Alzira**" s'exportarà a més centres: són els casos de Manises (Horta), Torrevella (Baix Segura), Dénia (Marina Alta) i, Eix i Creventill (Baix Vinalopó).

2001

JUNY JULIOL AGOST SETEMBRE OCTUBRE NOVEMBRE DESEMBRE GENER FEBRER MARÇ ABRIL

20 de maig del 2000

Les continuades desavinences amb la Generalitat Valenciana provoquen l'**abandonament de Juan Manuel Bonet com a director de l'IVAM**. Bonet aterra al centre museístic amb el PP, però de seguida nota la manca de sintonia. El detonant és la imposició d'una escultura a la porta de l'IVAM, una decisió que no agrada a Bonet. Aquest aprofita una oferta de la ministra Pilar del Castillo i se'n va de director al Reina Sofia de Madrid. La **decadència del nivell artístic** del museu valencià és un fet, d'aleshores ençà.

27 de juliol de 2000

S'inaugura a Benidorm **Terra Mítica, un desig molt personal de Zaplana** i en què participa la Generalitat i les dues principals caixes d'estalvis, CAM i Bancaixa. Els sobrecostos, les factures abonades per feines no fetes i la col·locació de familiars del cap del Consell menen a la **suspensió de pagaments**, el 20 de maig del 2004. Ha calgut vendre les parcel·les annexes al recinte. És el primer dels molts macroprojectes impulsats pel PP valencià.

27 d'abril del 1997

Es constitueix **Tabarka**, el que **havia de ser un gran grup mediàtic al servei de Zaplana**. Després de pressionar l'empresa Aguas de Valencia i el grup francès Bouygues -que, al seu torn, és accionista de l'empresa valenciana-, l'objectiu se'n va en orris. Un seguit de mitjans petits en situació delicada havien de ser la base d'un gran teixit de mitjans valencians que actuarien de manera submissa amb el cap del Consell.

3 d'octubre del 1997

La Universitat Miguel Hernández d'Elx obre les portes precedida per la polèmica, ja que la seua creació va ser aprovada pel Consell **sense el suport de la conferència de rectors** i perquè segregava de la Universitat d'Alacant les titulacions d'Estadística i de Medicina. Campus a Altea Oriola i Sant Joan d'Alacant.

1997

4 d'octubre del 1996

Zaplana abandona molt empipat l'acte d'obertura del curs 96-97 de la Universitat d'Alacant. El rector, Andrés Pedreño, nega la seua presència a la mesa presidencial, una decisió que molesta molt Zaplana. La tensió entre tots dos rau, motius ideològics al marge, en la creació d'una **cinquena universitat pública al País Valencià** a Elx, **sense respectar el criteri dels especialistes**.

29 de desembre del 1997

El director de l'**IVEX**, José María Tabares, signa amb el cantant **Julio Iglesias** -un altre bon amic d'Eduardo Zaplana- un **contracte de patrocini del País Valencià** pel qual la Generalitat li acabarà pagant el triple d'allò que consta al contracte A. La prima en qüestió, que apareix en un annex del contracte, implica que Iglesias cobre **900 milions de pessetes**, i no els 375 que consten al document oficial.

3 de maig del 1998

El **xofer de Zaplana**, Salvador Gil, agredeix un jove en un local de Benidorm, tot etzibant-li un **"no sabes quién soy"**. Condemnat a nou mesos de presó, això no evita que el 1999 passara a treballar amb la seua dona -al Casal d'Ifach (Calp, Marina Baixa), una agència de turisme dependent de la Generalitat. El Tribunal Superior de Justícia valenciana considera que **la contractació ha estat feta de manera il·legal**, i és destituït.

15 de març del 1998

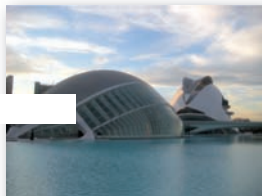
El conseller d'Obres Públiques, l'ex-alcalde d'Oriola i amic personal de Zaplana **Luis Fernando Cartagena**, **dimiteix en comprovar-se que no declarà a Hisenda més de 15 milions de pessetes** producte del rendiment d'un fons d'inversió que tenia al Banc Santander. A més, s'havia apropiat 6 milions de pessetes que unes **monges oriolanes** van donar-li perquè els destinara al municipi. Acaba ingressant a la presó.

1998

21 d'abril del 1998

L'Hemisfèric, la primera peça de la Ciutat de les Arts i les Ciències de València, queda obert al públic. El conjunt arquitectònic dissenyat per Santiago Calatrava **triplicarà i més el seu pressupost inicial**, fins a una despesa global de 1.300 milions d'euros. Avui, ja pràcticament enllestit, moltes veus crítiques consideren que es tracta d'un **gran continent amb un contingut de baixa qualitat**. Algunes altres, fins i tot qüestionen la bellesa de la principal icona megalòmana del PP valenciana.

febrer del 1998

L'anestesiista **Juan Maeso infecta el virus de l'hepatitis B a 111 pacients**, 27 dels quals a l'hospital públic La Fe, a València. Els rumors en aquest sentit fan que abandone la seua activitat a la clínica privada La Salud, però encara prestà durant quinze dies més els seus serveis a la sanitat pública. Acabà ingressant a la presó, amb 1.933 anys de condemna, una sentència ratificada pel Tribunal Suprem.

24 d'abril del 2001

El cantant **Jaime Morey**, assessor de Zaplana des del 25 d'abril del 2000, declara com a imputat en el **cas Gescartera**. Era el director general de Gescartera Holding, una de les branques de l'empresa. Un forat d'aquesta deixa **sense els seus estalvis milers d'accionistes**.

27 de març del 1998

Diego Such, conseller d'Indústria valenciana, afirma que **la contractació de Julio Iglesias per a promocionar el País Valencià ha resultat "barata"**. "S'ha fet el millor contracte del món i tornaria a signar-lo", diu. Al remat, el cantant gal·lec només efectuarà quatre dels set recitals que hi havien previstos: els de Tòquio, Xangai, Orlando i Moscou. Els 900 milions, en canvi, són ingressats a comptes de les Illes Verdes, per exemple.

2002

27 de juliol del 2001

El Consell de Política Fiscal i Financera arriba a un acord sobre el model de finançament de les autonomies, conegut per **"model Zaplana"**, pel qual **cada administració rep un finançament en base al cens d'habitants del 1999**. Eren el temps en què Zaplana escrivia llibres com ara *El acierto de España* i en què presentava ponències com ara "La España de las oportunidades". Aquest sistema serà, anys a venir, **fortament criticat pel PP valencià**, que el considerarà "absolutament insuficient".

30 d'abril del 2002

Eduardo Zaplana, a punt d'abandonar la presidència de la Generalitat per tal de ser ministre de Treball en el govern de José María Aznar, **ha multiplicat la xifra d'alts càrrecs per més de dos, en només set anys**: de prop de 300 que hi havia el 1995, quan va accedir a Palau, a prop de 750 que hi ha quan marxa cap a Madrid. Zaplana ha nomenat sense aturador tot de directors generals, caps d'àrea, caps de servei... Ni José Luis Olivas, el seu successor de transició, ni Francisco Camps, el seu successor real, **no en reduiran la despesa**.

passa a la
pàgina següent

4 de juliol del 2002

Les Corts valencianes, amb els vots favorables del PSPV-PSOE, nomenen l'escriptor i reconegut **nostàlgic del franquisme Fernando Vizcaíno Casas** com a membre del **Consell Valencià de Cultura**, un selecte grup d'experts que assessoren l'executiu. Fet i fet, es tracta d'una de les principals institucions de la Generalitat, per bé que els seus dictàmens no són vinculants.

12 de desembre del 2002

El director de l'Institut de Bioenginyeria de la Universitat Miguel Hernández d'Elx, **Bernat Soria**, abandona aquest càrrec i signa un acord amb la Junta d'Andalusia per tal de continuar a Sevilla la seua recerca, basada en **cèl·lules embrionàries**. La Generalitat Valenciana, fins fa uns pocs mesos, s'ha tancat en banda a aquestes experimentacions. Bernat Soria és avui ministre socialista de Sanitat.

2002

2003

ve de la pàgina anterior

9 de gener del 2007

La directora general de Promoció Institucional, Dora Ibars, resol l'expedient obert per la Generalitat Valenciana pel qual **s'obliga a tancar els repetidors que han permès de rebre el senyal de TV3 del 1986 ençà**, a més d'imposar diverses multes a l'entitat que els va instal·lar, Acció Cultural del País Valencià. La primera sanció és de 300.000 euros, i ara com ara ja han estat precintats els repetidors que la Carrasqueta, Alginet i la Llosa de Ranes. Alguns jutjats, però, han trobat improcedent el tancament.

3 de juliol del 2006

Un **accident a la línia 1 del metro** causa 43 morts i 47 ferits. La comissió d'investigació es limita a quatre dies estiuencs i en culpa en exclusiva el conductor del comboi, gràcies a la majoria absoluta de què gaudeix el PR. Els familiars de les víctimes es manifesten el dia 3 de cada mes a la plaça de la Mare de Déu de València, davant el Palau de la Generalitat, exigint **responsabilitats**. No va dimitir ningú, a conseqüència de la tragèdia.

4 d'octubre del 2006

Per primera vegada a la història parlamentària valenciana, un partit presenta una **moció de censura contra el govern**. L'artífex de la proposta -que naixia condemnada al fracàs a causa de la majoria absoluta dels populars- és el PSPV de **Joan Ignasi Pla**. De manera inaudita, el president **Camps s'absenta** durant bona part de la sessió plenària i ni tan sols respon al cap de l'oposició, per defensar-se de les acusacions que han originat la moció.

26 de maig del 2006

El PSPV-PSOE denuncia **sobrecostos a Ciegsa, l'empresa pública que construeix els centres escolars** valencians, uns sobrecostos equivalents a **cinc vegades el cost real** dels edificis. També critiquen que Ciegsa haja esdevingut "una agència de col·locació" de familiars del Consell i que els seus responsables els impedeixen l'accés a informació interna de l'empresa. Mentrestant, molts col·legis i instituts valencians són envaïts d'**aulas prefabricades**.

2006

2007

8 i 9 de juliol del 2006

El papa Benet XVI visita València en el marc del V **Encontre Mundial de les Famílies**. L'esdeveniment, que havia d'aplegar "un milió de persones" a la ciutat, amb prou feines si en reuneix 250.000. Dos anys i mig més tard, **encara és un enigma la despesa** que va significar, perquè la Generalitat -com tampoc l'Ajuntament- no n'han volgut precisar la quantitat. Algunes fonts de l'oposició han avaluat el cost de la visita en més de 20 milions d'euros. El Consell, certament, va esmerçar tots els esforços en l'acte, que va ser el seu casament definitiu amb l'arquebisbat autòcton.

17 de gener del 2007

El Partit Popular presenta dues llistes a la **renovació de consellers de la Caixa de la Mediterrània (CAM)**. Els zaplanistes pacten amb els socialistes una llista diferent a la presentada pels campsisistes. És un episodi més dins la **lluita interna** que fins i tot va arribar a les mans, a Elx, quan s'havien d'escollir els compromissaris al congrés provincial del 2004. Una disputa que encara no ha acabat, com ho demostra, precisament, el darrer congrés alacantí, en què els zaplanistes van derrotar els campsisistes.

10 de maig del 2007

Només 17 dies abans dels comicis valencians del 27 de maig, el magnat de la **fórmula 1**, el britànic Bernie Ecclestone, confirma que València n'acollirà un gran premi anual -durant vuit anys-, tot matisant que la seua decisió definitiva **depèn de la victòria de Camps a les eleccions**. Al discurs posterior, el president del Consell agraeix que Ecclestone "vincule" el gran premi al seu triomf a les urnes. Els líders de l'oposició rebutgen de ple el que qualifiquen de "xantatge" als electors.

2008

25 d'abril del 2007

Francisco **Camps juga a tennis**, el seu esport preferit, mentre les Corts valencianes celebren el tradicional acte institucional en commemoració de l'**aniversari de la batalla d'Almansa**. En aquest cas, la seua absència és ben significativa, ja que es compleixen 300 anys de la desfeta i el cap del Consell ha estat hores abans a les Corts rebent una distinció com un dels quatre presidents democràtics de la Generalitat.

24 d'octubre del 2008

El grup parlamentari popular a les Corts valencianes, tot i la petició dels grups opositors, es nega a reassignar la partida desviada dels fons de cooperació amb el tercer món que havien estat redireccionades a l'organització de la **Copa de l'Amèrica**. **Del 0,7% previst inicialment al pressupost, les ajudes al desenvolupament van limitar-se al 0,22%**. L'any passat, mitjançant una important campanya propagandística, el Consell també va anunciar un 0,7% que al capdavant no s'ha acomplert.

2 de març del 2003

600.000 manifestants valencians i murcians es manifesten a València en defensa del **pla hidrològic** impulsat pel govern d'Aznar. El PP monopolitza l'acte, que planta cara a la negativa de Catalunya i l'Aragó de dur a terme la infraestructura en qüestió. No hi fa acte de presència, però, la Unió de L'auradors i Ramaders, un dels dos grans sindicats agraris valencians. La protesta es clou amb **paella per a tots...** els qui hi arriben a temps. La resta es conformen amb un entrepà, o amb una ampolla d'aigua.

2 de gener del 2004

L'informe anual del síndic de comptes revela que qui ha estat director de l'Institut Valencià de Finances els darrers vuit anys, José Manuel **Uncio**, no va **justificar** al darrer exercici **despeses relacionades amb la seua vida privada** (regals de casament, joies, màquines d'afaitar...) per valor de 6.700 euros, uns diners que havia abonat amb la targeta Visa de la Generalitat i que acabarà reemborsant a les arques públiques, cosa que li evitarà la condemna.

2004

22 de desembre del 2004

El conseller de Cultura, Alejandro **Font de Mora**, irromp al plenari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua que preveia d'aprovar un dictamen favorable a la **unitat de la llengua**, que s'hauria afegit al que temps enrere havia emès el Consell Valencià de Cultura. El conseller amenaça d'emprendre "accions legals" contra tots els acadèmics (consensuats per PP i PSPV-PSOE, d'acord amb unes quotes), si porten avant la resolució. Al remat, **aquest punt desapareix** de l'ordre del dia.

30 de desembre del 2005

El Consell anuncia la **concessió de llicències de televisió** digital terrestre (TDT) que redissenja el mapa comunicacional valencià. Les dues concessions de caire autonòmic van a raure a Vocento -editora de *Las Provincias*- i la cadena Cope, i 39 de les 42 llicències d'abast comarcal són destinades a **grups clarament afins als conservadors**, com ara Intereconomía, Libertad Digital, Mediamed -ara implicada en el cas *Gürtel*-, Televisión de Castellón i Canal 37. Tot plegat dibuixa un panorama ben poc plural, al món digital valencià.

1 de juliol del 2005

La fundació **Agua y Progreso**, impulsada per la Generalitat Valenciana, comença a rebre subvencions milionàries del Consell: només el 2008, més d'**1,3 milions d'euros**, per exemple. Aquesta fundació és l'autora de la majoria dels espots -senzills i efectistes- que **defensen, amb diners públics, la recuperació del transvasament** de l'Ebre derogat pel govern de Rodríguez Zapatero, una de les bases del discurs dels populars valencians.

2005

14 de gener del 2005

L'alcalde de Castelló de la Plana, **José Luis Gimeno**, dimiteix el càrrec sota la condició de **dirigir la Ciutat de les Llengües**, un altre projecte de gran envergadura que haurà de convertir la ciutat en la "capital internacional del castellà", segons que diu Francisco Camps. Tres anys després, Gimeno i els seus assessors no ha deixat de cobrar ni un sol mes, però **les obres del centre encara no tenen data** de començament. Fet i fet, la consellera de Cultura, Trinidad Miró, ha proposat de "repensar-lo".

8 de setembre del 2008

El curs escolar comença amb **1.300 aules prefabricades** per a 26.500 alumnes. Alguns dels alumnes fa més de cinc anys que hi estudien, i hi ha centres que en tenen de fa **més d'una dècada**. Els centres públics, asseguren les associacions de pares i mares, s'han convertit en el redute on estudien els fills d'aquells que no poden permetre's de matricular-los en un dels molts centres concertats, un sistema promogut pel govern del PP. El **fracàs escolar** del País Valencià, a més, només el supera Ceuta.

19 de febrer del 2009

Francisco Camps, segons que explica el diari *El País*, és implicat al **cas Gürtel**, com també més diputats valencians -José María Michavila, diputat al Congrés, i José Marí Olano, diputat a les Corts-, però el **president amenaça de querellar-se contra tot aquell qui qüestione la seua honorabilitat**. Les acusacions sobre ell es fonamenten en el presumpte pagament de 30.000 euros de part d'un dels implicats en la presumpta trama, en concepte d'uns vestits a mida.

2009

14 de març del 2008

El conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, anuncia que l'assignatura **educació per a la ciutadania s'ensenyarà en llengua anglesa** als centres valencians, en ocasions amb la presència conjunta del professor-professor i del professor-traductor, a l'aula. És l'inici d'un llarg torcebraç amb el govern estatal i amb la comunitat educativa que acabarà amb la **derogació temporal del decret, a fi d'evitar una vaga** convocada per aquest motiu i més- prevista per al 17 de desembre del 2008.

31 de desembre del 2008

Segons el Banc d'Espanya, i com passa de fa molts anys, **el País Valencià lidera de manera destacada el rànking del deute en relació amb el PIB**: l'11,5%, quan la mitjana de les 17 autonomies és del 5,8%. Es calcula que, en xifres, els números rojos ultrapassen els **14.000 milions**. A més, tot sovint se centrifuga el deute cap a les diverses empreses públiques o semipúbliques que depenen del Consell.

Text: Victor Maceda / Gràfic: Vanesa Prieto